

חידושי תורה והלכה הגאון רבי אברהם חיים ברימים זצ"ל

הרבי מרדכי שלמה שטיינמץ
ראש כולל וייזניץ, מח"ס "שומר שבת"
רב ודומ"ץ קריית וייזניץ הר-נוף, ירושלים

באור פניו מלך חיים — קויים לדמותו —

איש אשכולות במלוא משמעות המושג היה מוויח הגאון הצדיק רבי אברהם חיים בריס זצ"ל. שלל המעלות והמידות התרכו באישיותו הנדרה והתמזגו בנפשו מיוזוג נפלא. שלושת עמודי עולם – תורה, עבודה וגמilot חסדים, על פרטיהם ופרטיהם – התנסאו לתפארת בניינו הרוחני. וכל אלו – בגדלות ובשלימות. כשם שלא סבל שטויות וקטנות בלימוד, כך סלד משטויות ומחקליות במעשה ובעבודת ה' (זו זאת כפי שידוע כל מי שהכירו ונמצא בקרבתו, רק ברגע לו עצמו, כאשר מדובר היה בזולות – הפליא והשגב כל מעשה, ولو הקטן ביותר...), בכל – האפיל לפסגות והיתמר לגבהים.

שער המבוקש
13676

נולד בירושלים של מעלה לפני שנים טבת תרפ"ב לאביו הרבי החסיד רבי מרדכי דוד זצ"ל ואמו הצדנית לבית רוקח. מנעורתו בלט כילד מופלג ושמו יצא לתחילה כעילי עזום. בהתקדמות גדולה וביגעה עצומה הגה בתורה ימים ולילות. רבוותיו וחבריו השתעשעו בו ובטורתו. בהיותו בחור צער בישיבת "עץ חיים" שבירושלים זכה לקירבתו ולהארת פניו של מרן הגראי"ז מלצר זצ"ל שעמד על כשרונותיו המבורכים,iscalו הישר והזך וסגולות נפשו, והביאו חזרי תורה פנימה, הדרכו, כיוונו ושובב לפניו נתיבות לימוד בלומדות ובעמינות גם בימי אברחותו. אף קבע עמו "חברותא", הפליא את חידושיו וניבא לו גדולות. להתקראות מיוחדת זכה ממך הגראי"ז מבрисק זצ"ל ותמיד התאחד בתורתו ובחכמו.

בהגיעו לפרקו נלקח אחר כבוד לבתו של הגה"ץ רבי ישראל טויסיג בעל "בית ישראל" ממטרסדורף זצ"ל – כחנן לבתו היחידה הרבנית הצדנית מרת רוחמה הינדל ע"יה. חותנו הגדל השתעשע בו מותך הערכה והערכתה מופלת, ואף הוא תמיד בפיו תהילת חותנו זצ"ל – עוצם התמדתו וגודל יגיעתו בתורה, ויראותו הטהורה המופלת. יחד עם הרבנית ע"יה – שעמדה לימי מסירות בלב תואר ובקרבה לאין שיעור – הקים בית גדול בישראל שהיה מגדל-אור לתורה ויראה, ואבן-שואבת למקשי חכמה ודעota.

היא מן המיחדים בקבוצה הראשונה שכבה פתה הגאון החסיד ראיי פינקל זצ"ל בשנת תש"ד ישיבת מיר המפעירה בתוככי עיה"ק כזכה אליו לקירבה והערכתה מיוחדת. ומאז שמר לה אמונים באהבה עד יומו האחרון, כדיוע שערות שנים היו מובהרי בני היישיבה – בחורים ואברכים בעלי קומה – מבאי ביתו ושיעורי "חברות" קבועות ושיחות נפש מפליאות.

מוריה רצא-רצג, שנה עשרים וחמש, גליון ג–ה (רצא–רצג), אדר ראשון תשס"ג